

D. Prešern

M

Zdravljica.

Spet terte so rodile
 Prijatti! vince nam sladko,
 Ki nam oživlja žile,
 Serce razjasni in oko,
 Ki vtopi
 Vse skerbi,
 V potertih persih upradi budl.

Komu nar pred veselo
 Zdravljico, bratje! čmo zapet?
 Bog nás nam dželó,
 Bog živi več slovénski svét,
 Brate vse,
 Kar nas je
 Sinóv slovéce matore!

V sovražnike'z oblákov
 Rodú naj nášga tréši gróm!
 Próst, ko je bil očákov,
 Naprój naj bó Slovénov dólm!
 Naj zdrobé
 Njih roké
 Si spóne, ki jim se težé!

Či noš, sréca, správa
 Ji nam naj nazáj se věrnojo,
 Otrók kar ima sláva,
 Vsi naj si v róke sérejo,
 De oblast
 In z njo část
 Ko před, spot naša bošče lašt.

Bog živi vas Slované,
 Prelepe, vlahčne róvice!
 Ni take je mladénke,
 Ji naše je keró deklé;
 Naj sinóv
 Iz vaš Zárod nóv
 Iz vaš bo stráh sovražnikov!

Mladenci zótáj se pije
 Zdravljica váša, vi naš úp!
 Ljubéni domačije
 Nobén naj vám ne všmerti trup!
 Ker po nás
 Bóde váš
 To séčno bránit, klical čas.